24/03/2020

Η προσευχή των Μοναχών στηρίζει όλον τον κόσμο

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Είπε ο Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης: «Ο μοναχός είναι ικέτης υπέρ όλου του κόσμου· θρηνεί δι᾽ όλον τον κόσμον· και εις τούτο έγκειται το κύριον έργο αυτού.....

Δεν είναι έργον του μοναχού, ίνα διακονή τον κόσμον εκ του κόπου των χειρών αυτού. Τούτο είναι έργον των εν τω κόσμω. Οι εν τω κόσμω προσεύχονται ολίγον, ο δε μοναχός διηνεκώς. Χάρις εις τους μοναχούς η προσευχή επί της γης ουδέποτε παύει. Και εν τούτω ωφελείται όλος ο κόσμος, διότι ο κόσμος ίσταται διά της προσευχής, όταν δε εξασθενήση η προσευχή, τότε θα απολεσθή ο κόσμος.

Και τι δύναται να παραγάγη ο μοναχός διά των χειρών αυτού; Θα κερδίση ασήμαντόν τι ποσόν διά την εργασίαν όλης της ημέρας. Τι είναι τούτο ενώπιον του Θεού; Μία σκέψις όμως ευάρεστος εις τον Θεόν τελεί θαύματα. Βλέπομεν τούτο εκ της Γραφής.

Ο προφήτης Μωϋσής προσηυχήθη νοερώς, και ο Κύριος είπεν εις αυτόν, Μωϋσή, τι βοάς προς Με, και έσωσεν ο Κύριος τους Ισραηλίτας εκ του ολέθρου (Εξ. ιδ΄ 15). Ο

Μέγας Αντώνιος εβοήθει τον κόσμον διά της προσευχής και ουχί διά των χειρών αυτού. Ο Όσιος Σέργιος διά της νηστείας και της προσευχής εβοήθησε τον Ρωσικόν λαόν να απελευθερωθή εκ του ταταρικού ζυγού. Ο Όσιος Σεραφείμ προσηυχήθη νοερώς, και το Άγιον Πνεύμα κατέβη επί του Μοτοβίλωφ. Τούτο ακριβώς είναι το κύριον έργον των μοναχών.

Εάν όμως ο μοναχός είναι αμελής και δεν έφθασεν εις αδιάλειπτον θεωρίαν του Θεού, τότε ας διακονή τους προσκυνητάς και ας υπηρετή τους κοσμικούς εκ των κόπων αυτού. Και τούτο είναι ευάρεστον εις τον Θεόν, αλλά γνώριζε ότι αυτό είναι μακράν του αληθινού μοναχισμού.

Ο κόσμος ίσταται διά των προσευχών των Αγίων. Και ο μοναχός εκλήθη, ίνα προσεύχηται υπέρ του κόσμου δι᾽ όλου του είναι αυτού. Εις τούτο έγκειται η διακονία αυτού και διά τούτο μη επιβαρύνετε αυτόν διά κοσμικών μεριμνών.

Εγώ ο ίδιος είμαι ανάξιος να ονομάζωμαι μοναχός. Έζησα υπέρ τα τεσσαράκοντα έτη εν τη Μονή και αισθάνομαι εμαυτόν ως αρχάριον υποτακτικόν. Γνωρίζω όμως μοναχούς, οίτινες είναι πλησίον του Θεού και της Παναγίας. Ο Κύριος είναι τοσούτον εγγύς ημών, εγγύτερον του αέρος, τον οποίον αναπνέομεν. Ο αήρ εισέρχεται εις το σώμα και φθάνει μέχρι της καρδίας, αλλ᾽ ο Κύριος ζη εντός της καρδίας του ανθρώπου: «ενοικήσω εν αυτοίς και εμπεριπατήσω... και έσομαι υμίν εις Πατέρα, και υμείς έσεσθέ Μοι εις υιούς και θυγατέρας, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ» (Β΄ Κορ. στ΄ 16-18).
Ιδού η χαρά ημών: Ο Θεός μεθ᾽ ημών και εν ημίν.

Γνωρίζουν τούτο άρα γε πάντες; Δυστυχώς, ουχί πάντες, αλλά μόνον εκείνοι οίτινες εταπεινώθησαν ενώπιον του Θεού και απέκοψαν το ίδιον αυτών θέλημα, διότι ο Θεός «υπερηφάνοις αντιτάσσεται», ζη δε μόνον εν τη ταπεινή καρδία. Ο Κύριος χαίρει, όταν ενθυμώμεθα την ευσπλαγχνίαν Αυτού και εξομοιούμεθα προς Αυτόν διά της ταπεινώσεως.»

«Τίποτα μη φοβάσαι, ποτέ μη φοβάσαι και μη θλίβεσαι. Μια και μετανοείς, όλα θα στα συγχωρέσει ο Θεός. Μα κι ούτε υπάρχει, ούτε μπορεί να γίνει στον κόσμο τέτοιο κρίμα, που να μην το συγχωρέσει ο Κύριος, σε κείνον, που μετανοεί αληθινά. Μα κι ούτε το μπορεί ο άνθρωπος να κάνει ένα τόσο μεγάλο αμάρτημα, που θα μπορούσε να εξαντλήσει την αστείρευτη αγάπη του Θεού. Ή μήπως μπορεί να υπάρξει ένα τέτοιο μεγάλο αμάρτημα, που να ξεπεράσει την αγάπη του Θεού;

Φρόντιζε μονάχα για τη μετάνοια, για την αδιάκοπη μετάνοια κι όσο για το φόβο, διώξε τον εντελώς από την καρδιά σου. Πίστευε πως ο Θεός σε αγαπάει τόσο, που εσύ ούτε και να το φανταστείς δεν μπορείς. Σε αγαπάει παρ’ όλο που αμάρτησες.

Σε αγαπάει μέσα στην αμαρτία σου.

Για ένα μετανοούντα στον ουρανό χαίρονται περισσότερο, παρά για χίλιους αναμάρτητους, είπε ο Χριστός. Πήγαινε, λοιπόν και μη φοβάσαι. Μην πικραίνεσαι με τους ανθρώπους, μη θυμώνεις με τις προσβολές ...αφού μετανοείς, θα πει πως αγαπάς. Κι όταν θα αγαπάς, θα είσαι κιόλας τέκνο του Θεού.

Η αγάπη εξαγνίζει τα πάντα, σώζει τα πάντα, αφού εγώ που είμαι, όπως εσύ, ένας αμαρτωλός άνθρωπος συγκινήθηκα και σε συμπόνεσα, πόσο περισσότερο ο Θεός!

Η αγάπη είναι κάτι ανεκτίμητο και με αυτή μπορείς όλο τον κόσμο να αποκτήσεις και όχι μόνο τις δικές σου, μα και τις ξένες αμαρτίες να εξαγοράσεις. Πήγαινε και μη φοβάσαι...».

Άγιος Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ